

[Lawaetz]

og det er min opfattelse, at det på et eller andet tidspunkt må have en ende; dette må vel ende i retsudvalget en dag, for det må vel være meningen, at resultatet skal blive en ændring af lovgivningen. Jeg vil da godt spørge justitsministeren, om ikke det er justitsministerens syn på dette, at der skal komme en positiv lovgivning ud af det i den sidste ende.

Udgiftsbeløbet vil ministeren nok betragte som beskedent, og det er det vel også i dette tilfælde. Men det, jeg falder over, er, at man tolererer, at der arbejdes så længe med en sag. Det synes jeg ikke virker effektivt.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren kan bekræfte, at vi, der sidder og har siddet som medlemmer af ægteskabsudvalget som folketingsmedlemmer eller forhenværende folketingsmedlemmer, ikke alene ikke modtager diæter eller anden form for honorering, men heller ikke modtager kørselsgodtgørelse eller anden form for godtgørelse af udgifter forbundet med hvervet som medlem.

Det andet, jeg godt vil spørge ministeren om, har forbindelse med den bekymring, som hr. Lawaetz udtrykte over, at der ikke sker noget, eller at det sker så langsomt. Kan ministeren bekræfte, at det i forbindelse med en tidligere rejst kritik af udvalget – og den kom også fra fremskridtspartiet – kom offentligt frem, at det var fremskridtspartiets repræsentant, der stort set ikke havde deltaget i udvalgets møder i de senere år.

Voigt (FP):

I sit svar til hr. Lawaetz sagde ministeren, at udvalget nu har siddet i knap 11 år, og ministeren sagde også, at der havde været afholdt 46 møder. Det vil altså sige, der har været holdt et møde i snit hvert kvartal i de 11 år. Og der er afgivet 8 betænkninger, sagde ministeren – i hvert fald var den 8. nu under trykning. Jeg vil derfor godt spørge ministeren, om han ikke synes, det er en langsommelig affære. Al respekt for ministerens udtalelser om, at det er et stort arbejde, der er jeg enig med ministeren. Ægteskabet kan være et kompliceret problem, som kræver en grundig analysering en gang imellem. Men kunne ministeren nu ikke prøve at se, om arbejdet kunne blive fremskyndet? Når

man kun holder et møde hver tredje måned, må der vel være basis for at skubbe lidt på udvalget.

Jeg vil også godt spørge ministeren, om han har noget kendskab til, hvorvidt der i de 11 år er sket mange udskiftninger. Er det således, at der på 11 år kommer nye medlemmer ind, som skal nyinformeres, og arbejdet på den måde går i stå? For når man har siddet i 11 år, er der chancer for, at der ligefrem er 2 generationer, der har været med i arbejdet.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal meget gerne bekræfte i anledning af det spørgsmål, fru Aase Olesen stiller, at de øvrige medlemmer af udvalget, herunder de folketingsmedlemmer, der har stillet sig til rådighed for arbejdet i udvalget, ikke under nogen form får honorarer, diæter eller anden form for udgiftsdækning. Så enkelt er det. Der er, som jeg også sagde det i det første svar, tale om en rimelig honorering af formanden for arbejde uden for de arbejdsforpligtelser, som den pågældende har, og time-lønsbetaling til det sekretariat, der er til rådighed.

Jeg vil da gerne bekræfte over for hr. Lawaetz, at formålet med at nedsætte et udvalg af denne art ud over at få tingene kulegravet er at få basis for fornøden lovgivning. Jeg tror nok, at det, folketetinget forventer, er, at arbejdet må ende i forslag til lovgivning for de mange mennesker, der lever sammen i ægteskabslignende forhold. Det er vistnok det, som man i slutfasen må regne med at der kommer ud af det.

Jeg skal ikke forsøge på at skønne over, på hvilket tidspunkt det er muligt at gøre dette arbejde færdigt, men jeg ved, at hele det forberedende arbejde er ved at være færdigt, og jeg vil skønne efter de oplysninger, som jeg har, at om et par år vil man være helt færdig med sit arbejde i ægteskabsudvalget.

Jeg finder ikke, det er rimeligt at anlægge den betragtning, at fordi der kun holdes ét møde i udvalget i dets helhed hvert kvartal, kan man godt fremskynde arbejdet. Det er ikke en rimelig måde at betragte arbejdet i et udvalg af den art på. Det er jo ikke i de store møder, betænkningerne skrives, det er ikke dér, undersøgelserne foretages, og det er